

เงินเดือนมาก-น้อยไม่สำคัญ ทุกเดือนคุณเหลือเงินกี่บาท ?

นำเสนอเมื่อ : 22 เม.ย. 2558

คอลัมน์ชิ้น 5 ประชาชาติ โดย รัตนา จินกลาง

ในช่วงเวลาที่การใช้ชีวิตของผู้คนดูเหมือนจะยับยั้งชั่งใจกันมากขึ้น
บรรยากาศการจับจ่ายก็ไม่ค่อยคล่องมือนัก กำลังซื้อก็ร่อยหรอ
ผู้คนในภาคเกษตรเกือบครึ่งประเทศทิ้งขว้าง ชาวไร่ ชาวสวนยาง-ปาล์ม
ก็ยังเจอวิกฤตกรรมปัญหาราคาคาตกต่ำมาแรมปีแล้ว ไปทางไหนพอดูค่าแม่ค่าก็บ่นอุบว่า
ขายของยากขึ้นทุกวัน อะไร ๆ ก็แพงขึ้น แทบจะไม่มีข่าวดีให้ชื่นใจเลย

ส่วนบรรดา "มนุษย์เงินเดือน" ก็เชื่อว่าสุขสบายกันไปทั้งหมด
นายจ้างส่วนใหญ่ยังต้องลุ้นผลประกอบการของบริษัทกันต่อไปในไตรมาส 2 นี้ ในฝั่งลูกจ้างใจยังตุ้ม ๆ ต่อม ๆ
กับกระแสโละคนงานอีกระลอก

ขณะที่ภาคการท่องเที่ยวซึ่งเป็นเสาหลักเศรษฐกิจสำคัญของประเทศอีกเช็กเตอร์หนึ่ง ที่ดูเหมือนว่าจะดี
ก็เจอพิษการเมืองและเศรษฐกิจโลกถดถอยยาว ตลาดนักท่องเที่ยวยุโรป รัสเซียหดหายไปกว่าครึ่ง
แม้ว่าจะได้นักท่องเที่ยวแดนมังกรมาเสริมทัพ แต่ก็ยังไม่อาจทดแทนกันได้ทั้งหมด ล่าสุดยังมีเรื่องร้อน ๆ
กรณีมาตรฐานการบินมาซ้ำเติมอีก

กระทั่งผู้บริหารประเทศต้องงัดนโยบายไทยเที่ยวไทย ชูธงเที่ยววิถีไทย กินของไทย ใช้ของไทย
เงินทองไม่รั่วไหลไปต่างประเทศ และยอมยกเลิกใบกฏอัยการศึก

ที่สำคัญภาคการส่งออกที่เคยสร้างงาน สร้างรายได้หลักเข้าประเทศก็ติดลบต่อเนื่อง
กระทั่งทุนซื้อเศรษฐกิจอย่าง "หมอมอญ" ยังต้องออกปากยอมรับความจริง

"ขอให้มองเศรษฐกิจตามความจริง อย่าหลอกตัวเอง
เศรษฐกิจไทยที่ชะลอตัวเป็นเพราะการส่งออกที่ติดลบ ซึ่งไม่เคยเจอหนักแบบนี้มาก่อน"

เรื่องนี้เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ให้มองเศรษฐกิจตามความจริง ไม่ใช่แต่ความจริงในภาคส่งออกเท่านั้น
เพราะหากไม่ยอมรับความจริง รัฐบาลและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องก็จะแก้ปัญหาได้ไม่ตรงจุด ไม่สัมฤทธิ์ผล
กลายเป็นลิงแกแห ประชาชนไร้สุข อมทุกข์กันทั้งเมือง

ในยามขั้วยากลำบากแพ่งในยุคที่ทำมาค้าขายผิดเคื่องยากลำบากเช่นนี้
ก็ได้แต่บอกตัวเองให้ยึดคัมภีร์พอเพียง บริหารการเที่ยวเตร่ หามใจกับสิ่งฟุ่มเฟือย เลือกลงเงินกับสิ่งที่จำเป็นจริง ๆ
มีหนี้ก็ใช้หนี้ตรงเวลาบริหารความสุขกับสิ่งที่เลือกเป็นอยู่ แม้วางจะทำไต่บาง ไม่ไต่บางก็ไต่ตามที

แต่วิธีนี้ก็ช่วยให้มีเงินเหลือใช้ทุกเดือน ทำให้รอดจากภัยเศรษฐกิจมาได้ทุกครั้ง
ไม่ว่าจะเป็นยุควิกฤตต้มยำกุ้ง ยุคสงครามค่าเงิน ยุคชุมนุมทางการเมือง เป็นต้น

แต่ดูแล้วยเหตุและปัจจัยแวดล้อมหลาย ๆ อย่างที่ถาโถมเข้ามา
จากทั้งภายในประเทศและต่างประเทศก็ต้องบอกว่า ยุคนี้คงต้องอดทน อดกลั้น ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
เพราะสถานการณ์เศรษฐกิจ สังคมสอเคายืดเยื้อเป็นผู้ป่วยเรื้อรังไปอีกนานทีเดียว

นี่ไม่ใช่มองโลกในแง่ร้ายไปเสียทั้งหมด แต่ให้เราได้เห็นโลกตามจริง
และให้เตรียมรับมือกับสิ่งแปรปรวนต่าง ๆ ที่มักเกิดขึ้นแบบเกินคาดการณ์

ฉะนั้น ลองกลับมาบริหารเวลา บริหารเงินในกระเป๋าให้ดี ใช้ชีวิตเรียบง่าย
ก็เชื่อว่าทุกคนจะฟันฝ่ามรสุมเศรษฐกิจครั้งนี้ไปได้อย่างแน่นอน

เพราะการที่เรามีเงินเดือนมาก หรือมีเงินเดือนน้อย ไม่ว่าจะหลักหมื่น หลักแสน หรือเงินล้าน
สิ่งสำคัญคือทุกเดือนคุณเหลือเงินในกระเป๋าเท่าไร

หากมีเงินมาก ก็ใช้มาก อดรววย สร้างหนี้สินไม่ยั้งมือตามกระแสอยากมี อยากเป็น อยากได้
ถ้าไม่รู้จักพอ แม้วางจะมั่งงานทำที่ดี มีรายได้นับแสนก็ไร้ความหมาย

นี่แค่สภาพแวดล้อมในประเทศเท่านั้น นับถอยหลังอีกไม่กี่เดือนก็จะสิ้นปี คนไทย 65
ล้านคนก็จะเขาสู่ประชาคมอาเซียนแล้ว ซึ่งจะมีผลทั้งในแง่บวกและแง่ลบเข้ามาอย่างแน่นอน

**คำถามคือ เราพร้อมหรือยังที่จะมีเพื่อนใหม่
พร้อมหรือยังที่จะทำมาค้าขายกับประเทศเพื่อนบ้านนับสิบประเทศ**

วันนี้คนไทยกำลังอยู่ในโหมดของการเปลี่ยนแปลง ผันผวน และเปลี่ยนผ่านครั้งใหญ่อีกครั้ง

ที่มา [ประชาชาติธุรกิจออนไลน์](#)